

KÄK

2/2008

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen
Osakunnan jäsenlehti
Perustettu 1930
ISSN 0786-0315

Numero 2/2008

1. painos marraskuu 2008
Painopaikka Uniprint
Painosmäärä 80 kpl

Julkaisija

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta r.y.
Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku
Puh. 02-232 8391
E-mail: sko@utu.fi
Web: <http://org.utu.fi/tyyala/sko>

Toimitus

Päätoimittaja
Katri Haverinen

Toimittajat
Aki Halonen, Kirsi Mikkonen,
Anna Stenman, Mari Kuosmanen,
Aija Vesterinen

Taitto
Anna Stenman

Valokuvat
Mira Tammelin, Anna Stenman

Sisällys

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Piällysmieheltä
- 6 Kevätpiknik Paimiossa
- 8 Beanihäppeninki
- 9 Mitäs me rinsessat?
- 10 Vappu kuvina
- 12 Miestenkerho suosittelee
- 13 Viinikerhon kuulumisia
- 14 Taipalsaari Saimaan sylissä
- 16 Elämää pienessä maalaiskylässä
50-luvulla
- 18 Rikkaruoho vai luomuvihannes?
- 19 Nähtyä, kuultua, haistettua, maistettua
In & Out

Pääkirjoitus

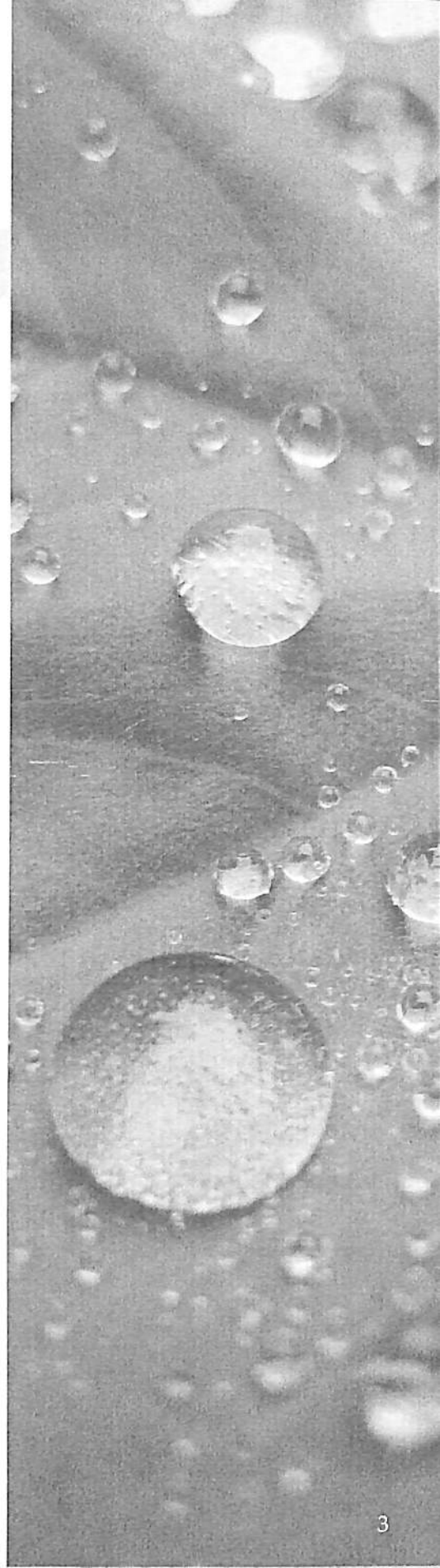
Syksy saapui taas, niin kuin se tapaa tehdä joka vuosi. Ruska, viileät ilmat, sateet, räntä ja pimeys tulivat siinä kaupanpäällisiksi. Tästä huolimatta osakunta- ja muut aktiivit kömpivät jälleen paikalle olemaan aktiivisia pitkän työ- tai lomakesän jälkeen. Syksy tapaa olla iloista aikaa, jälleennäkemisten, uusien ihmisten ja uusien kujeiden aikaa.

Syksy on myös vallanvaihdosten aikaa. Tänä syksynä savo-karjalaiset saavat tämänhetkisen tiedon mukaan sekä uuden ensimmäisen kuraattorin että uuden inspehtorin. Matalammillakin jakkaroilla istujat vaihtuvat aina silloin tällöin, niin nytkin. Tällä viittaen ainakin itseeni, joka myös eläköidyn Käk-lehden päätoimittajan tehtävistä vuodenvaihteessa. Tätä kirjoittaessa kukaan ei vielä varmaksi tiedä, kenestä leivotaan uusia aktiiveja, mutta joka tapauksessa leivontatöihin päästään. Heille kaikille uusille toivotan paljon intoa, voimia ja työn iloa!

Näistä muutoksen tuulista huolimatta moni asia säilyy ennallaankin, ja hyvä niin. Keväällä oli Vappu, ja silloin on retkeiltykin. Beaanejakin on taas juhlistettu, tällä kertaa häppeningin muodossa, ja vaihtelun vuoksi onpa eräs paikkakuntakin meille näin lehtemme sivuilla esittäytynyt. Vaan eipä paljasteta koko tarinan juonta, jottei lukukokemus vallan mene pilalle.

Tämmöistä siis tällä kertaa. Marraskuu se on taas, kohta jo talvi kolkuttelee ovelle. Niinpä toivotankin teille, hyvät savo-karjalaiset lukijat, uudet ja vanhat aktiivit, hyvää syksyn jatkoa ja innokasta talvea!

Katri Haverinen
Päätoimittaja

Piällysmieheltä

Viimeistä viedään. Allekirjoittaneen virallista puheenvuoroa Käk'-lehden sivuilla, nimittäin. Kohta on takana neljä vuotta kuraattorina, sitä ennen vuosi Jyrkin oppipoikana kakkoskuraattorin hommissa. Aika siirtyä takavasemman suuntaan ja antaa nuorempien jatkaa tuoreemmin voimin.

Yleensä olen tavannut tähyillä tulevaa ja miettinyt mitä se tuo tullessaan osakunnalle ja yliopistomaailmaan yleensäkin. Koska olen keskimäärin ollut väärässä, en tällä kertaa ehkä edes yritä, vaan otetaan kristallipallossa vähän takapakkaa, ja kertaillaan hieman menneitä vuosia.

Eihän siitä ole montakaan vuotta, kun osakuntaan liityin. Jäsenkortissa, sellaisessa harmaahkossa, nyttemmin korttien sävy on vähän vaihtunut, komeilee päivämäärä 11.9.2000. Ja Jompan nimikirjaimet. (Terveisii vaan.) Toimistolla olivat aivan varmoja, että olen joku tuutori, kun uskaltauduin paikan päälle liittymään ihan yksin. Oikeassa olivatkin. Kaikkineen ehdin tuutoroida di-fukseja kuuteena vuonna. Miksiköhän osakunnalla pyörii nykyään niin paljon teekkareita...

Onnistuin viettämään muutaman vuoden osakunnan rivijäsenenä, mutta homma lähti lipeämään käsistä Akateemisen Kyykän MM-kisoissa helmikuussa 2003. Muutaman kanssa-Kirvesperseen innostuksen ja Pub Kultaisen Apinan oluen kirvoittamana lähdimme pohtimaan, jotta kyllähän Turussakin pitää päästä pelaamaan kyykkää pitkin vuotta. Toukokuussa aloiteltiinkin jo osakunnan kyykkäliigaa. Joku voisi väittää, että oli perusvirhe mennä käymään syyskokouksessa. Hallituskokoonpano oli 2. kuraattoria vaille kasassa, ja tuolloin

inspehtorimme, professori Kaisa Häkkinen, käänsi katseensa ja kysyi: "No, Aki, ryhtyisitkö sinä?" Sillä tiellä, sano.

Eipä sillä, hienoja vuosia hienojen ihmisten kanssa. En vain arvannut, että niitä vuosia tulisi olemaan näin monta.

Niin, entä se tulevaisuus? Pakko kai vähän yrittää, saa nähdä osuuko tällä kertaa. Osakunta on tätä lukiessanne saanut ainakin uuden kuraattorin, kenties uuden inspehtorinkin. Se, miltä osakunnan tulevat vuodet näyttävät, on paljon heidän käsissään. Kuten olen aiemmin pohtinut, Yo-talojen remontti tulee luomaan haasteita kaikkien osakuntien toimintaan, siitä selviämässä voimme toivottavasti mekin, jotka aktiivitoiminnasta nyt olemme vetäytymässä, auttaa omalta osaltamme. Erityisesti surettaa TVO:n kohtalo, kun nyt näyttää siltä, että he menettävät vanhan juhlatilansa C-talon alakerrassa.

Uskon kuitenkin, että jotenkin osakunnat tulevasta evakkotaipaleesta selviytyvät, ja remontin jälkeen toiminta voi jatkua uusituissa, entistä ehommissa tiloissa. Samalla tulee ehkä ylimmistäkin vaakunoista pyyhittyä pölyt, viime siivouksessa emme yltäneet sinne asti.

Mutta, kuten sanottua, aikansa kutakin. Minun on tullut aika hiljentyä ja siirtyä entisten kuraattorien joukkoon seuraamaan sivusta osakunnan toimintaa. Kiitos kaikille, jotka olette tehneet näistä vuosista osakunnalla niin hienoja ja unohtumattomia.

Aki
Kuraattori, vielä hetken

Kevätpäiknik Paimiossa

Kirsi Mikkonen

Aurinko paistoi toukokuun kirkkaudessa, vaikka sää ei ollutkaan aivan vielä kesäisen lämmin kun osakuntalaiset suuntasivat kohti Paimiota. Jo takseja odotellessa tunnelma oli korkea kun koko poppoo odotti Paimioon pääsyä.

Taksimatkan jännitystä

Kuljimme kolmessa eri ryhmässä. Isäntä Antti kuljetti nuoret neitokaiset perille ja saikin sitten viihdyttää heitä tovin, sillä muille tilatut taksit antoivat odottaa itseään. Kun kaksi tilattua taksia sitten saapuivat, ne valitsivat kumpikin eri reitin; toinen ryhmä tuli moottoritietä ja toinen maantietä pitkin.

Ajon aikana vaihdettiin väliaikatietoja matkan etenemisestä ryhmien kesken ja veikkailtiin, kuka olisi ensin perillä. Kaikkien yllätykseksi taksit saapuivat Häkkisten pihaan aivan samanaikaisesti ja lisäodotuksilta

vältyttiin. Näin saatiin myös ratkaisu kysymykseen, kumpi reitti on nopeampi: ei kumpikaan.

Emäntä ja isäntä tervehtivät meitä leveästi hymyillen ja tervetuliaismaljat nautittiin. Lahjoitimme isäntävälle essun, johon oli painettu SKOn uusi kalalogo. Lahja oli valittu muistaen Häkkisten grillaus- ja ruoanlaittoharrastusta.

Tiluksilta saunaan

Perinteisesti uudet vierailijat saivat aluksi kuulla, kuinka pariskunta Häkkinen löysi vanhan tilan ja kuinka sitä on vuosien varrella rakennettu ja uudistettu. Päälle päätteeksi saimme vielä tutustumiskierroksen tiluksille. Myös meistä vanhoista kävijöistä on aina jännittävää nähdä, mitä uutta isäntä Häkkinen on tiluksille rakentanut, tai kuinka hän on laajentanut rakennuksia sitten viime käynnin.

Kun sauna oli saatu lämpimäksi, otettiin kunnon löylyt ja käytiin lammen viileydessä vilvoittelemassa. Naisten saunassa juttua riitti ja tunnelma oli leppoisa.

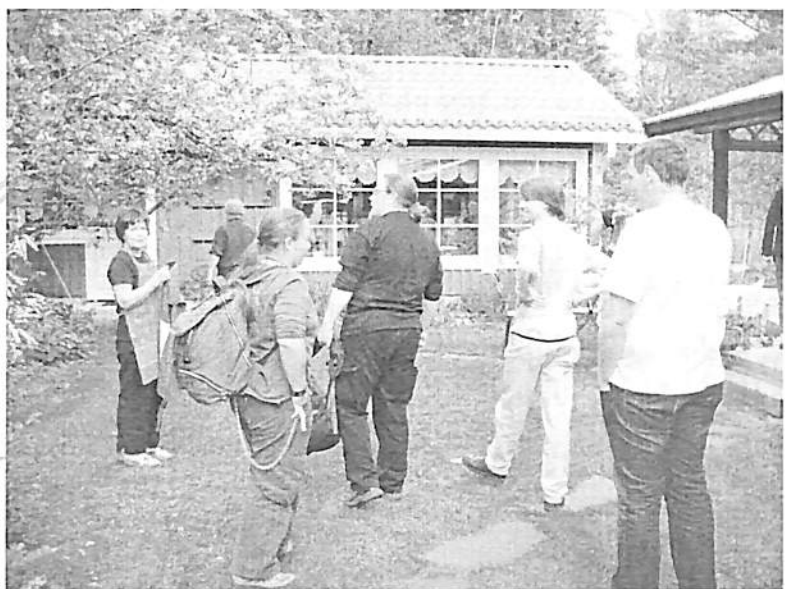
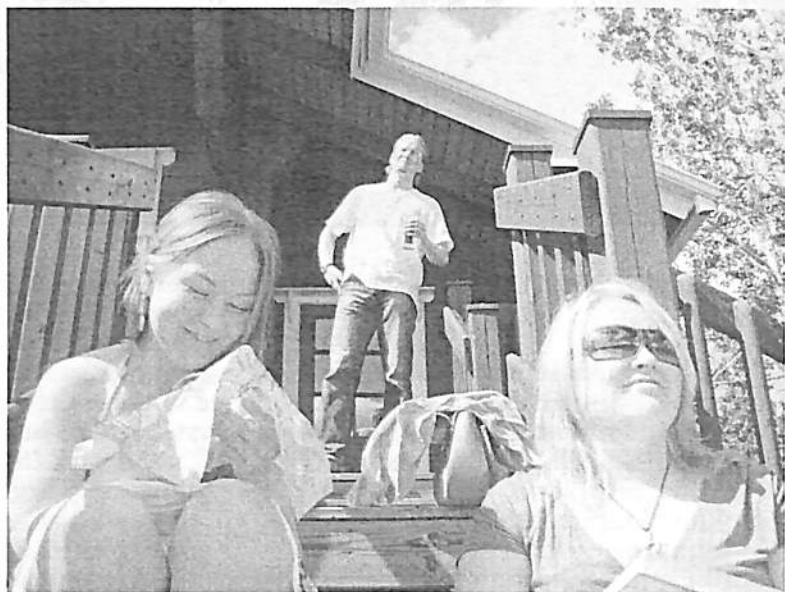
Ruoka, juoma ja sirkushuvit

Posket punaisina ja silmät kirkkaina pääsimme vihdoinkin maistelemaan grillin antimia. Arvailimme marinadikastikkeiden makuja ja eri lihapitoisuuksia ja söimme ja joimme hyvin. Vatsat pullollaan löhöilimme laiskoina auringossa pihanurmikolla. Välillä toiset saivat makoilijat houkuteltua mukaan erään krokettia, johon oli tehty riittävän lyhyt ja helppo rata, että sen jaksoi pelata

ilman suurempaa intohimoa peliä kohtaan. Testasimme myös mölkkyä haastavalla hiekkapohjaisella tenniskentällä, ja eräät innostuivat heittämään tikkaakin.

Sitten ilman viileys kertoikin meille, että olisi jo aika kiittää isäntäväkeä vieraanvaraisuudesta ja suunnata kohti kotia. Kiitosten ja toivotusten kera kävimme matkaan, ja kotimatalla osakuntalaiset voivat taas kerran huokaista tyytyväisinä: "On meillä vaan niin hyvä Inspi!"

Beaanihäppeninki

Anna Stenman ja SKO:n beaanit
Piiros: Helinä Taimi

Tänä syksynä haluttiin vaihtelua perinteisiin beaanisitseihin ja päätettiin niiden sijaan järjestää "häppeninki". Illan antina oli tanssia, laulua ja rasteja, joissa uudet osakuntalaiset pääsivät esittelemään kykyjään. Joukkueet maistelivat oluita miestenkerhon kanssa sekä viinejä ChTR:n seurassa, revittelivät Guita Heroa VPK:n rastilla, ajelivat piirakoita kulinaarisen tiedekunnan nurkkauksessa ja palasivat lapsuuteensa naistenkerhon ponileikkirastilla. Näiden lisäksi kynäniekkoja odotti KÄK-rasti, jossa kukin joukkue sai vuorollaan kirjoittaa omat rivinsä jatkotarinaan. Mitä pidemmälle ilta eteni, sitä huikeammiksi kävivät juonenkäänteet... Ja kyseinen tarina on nyt lupaus mukaisesti tässä, höystettynä kuvalla, jonka Helinä piirsi sen kuvitukseksi.

Heräsin kakan maku suussani. Ennen kuin olin edes silmiäni avannut tajusin, etten ollut kotona Tuoksuista ja kuorsauksesta päätellen olin S-Osiksella. Yritin selevittää piätäni ja mieltä, mitä edellisena iltana tapahtui. Ku mää kattosi et jottai o piäles. Si mää rupesi kuuntelema. Jossai soi "Gou Vest" ja Kirsi men ohitte. Si mää rupesi ihmettelemä et kuka helvat o piilottan mu vaatten. Taisin olla vähän kännissä kun en edes ajatuksista saanut selvää, mut ei se mitään: alasti olin kummiskin. Yksi sukkakin oli kadonnut ja toinen roikkui iloisesti hepin päällä. Hymyilin kuin mormoni ilotalossa. Viljakkalan yrittäjät tulivat viettelemään Savo-Karjalan vuoden yrittäjää, poikkeuksellisesti maanantaina. Graham-sämpyläni olivat seurakunnan perhepäivän riemuja. Pappi siunasi ja elävät ja kuolleet nousivat haudasta. Lapset ja naiset nostettiin arkuista ansaitsemilleen paikoille näyttille, rahvaan eteen niinkuin jumalaiset faaraot konsanaan. Tästä innostuneena natsit valloittivat kuun kiinalaisvalmisteisia raketteja hyödyntäen. Niinpä he tapasivat komeita SHO:laisia avaruusvampyyreja ja elivät elämänsä onnellisina loppuun asti.

Ja pilvi kakkasi sateenkaaria ♥

Mitäs me prinsessat

Mari Kuosmanen

Prinsessasitsit ovat takanapäin, ja neitsyyteni sitsien emäntänä on mennyttä. Enkä väitä, että se olisi mennyt kunniakkaasti. Allekirjoittaneella nousi johtajuus ja alkoholi päähän, ja rangaistuksia tuli jaettua liikaa. Lisäksi käytännön järjestelyissä olisi ensikertalaisella voinut olla parantamisen varaa. Sunnuntaina laskinkin rahoja puolitoista tuntia ja itkin sitten sitä. Ottakaa siis opiksenne lapset!

Sitsien oli tarkoitus olla hiukan lastenkutsutyyliset. Jokainen puhalsi aluksi ilmapalloystävän, jolle keksittiin nimi ja josta huolehdittiin. Tarjoilukin oli tyyliin sopivaa: Alkuun oli cocktailnakkitikkuja. Tosin toinen sisäköpukuisista tarjoilijoistamme toi tullessaan vaaleanpunaisia karkkeja, joita sitten syötiin ennen pääruokaa. Pääruokana oli tortilloja, joita

kukin sai täytellä makunsa mukaan, ja jälkiruuaksi oli täytekkäkkua.

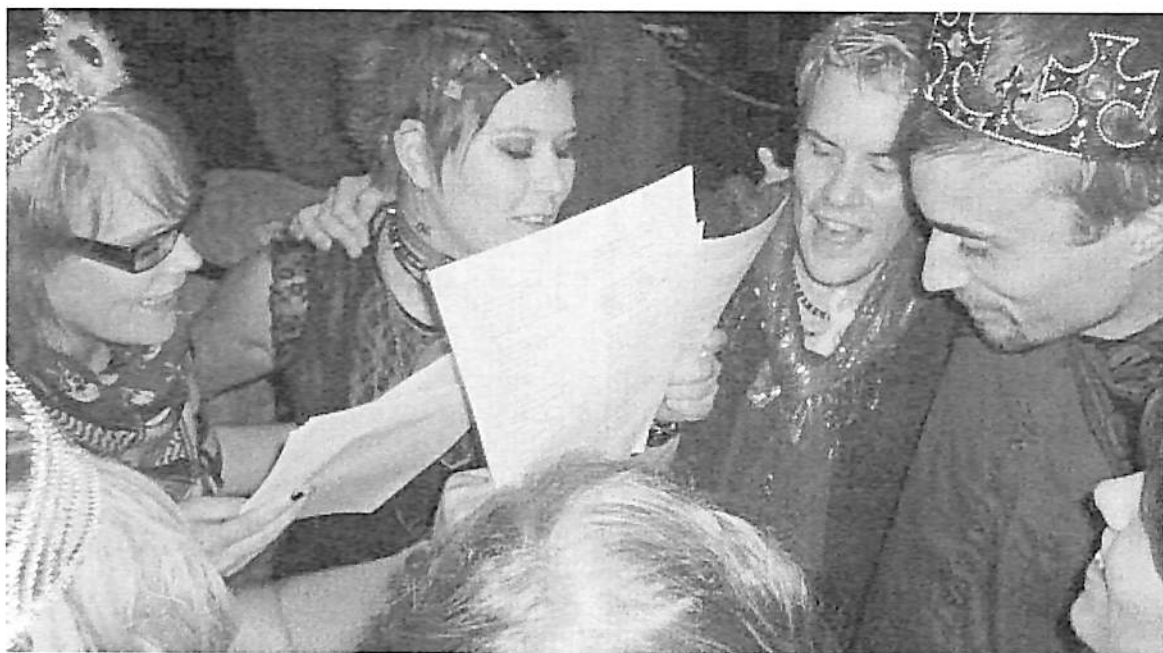
Perinteisten sitsilaulujen lisäksi laulettiin prinsessalauluja, kuten Prinsessa Ruusu, joka myös leikittiin lavalle rakennutussa "linnassa", ja tietysti Aikuinen nainen. Tässä vielä näyte eräästä sitseillä laulettuista kappaleista:

Pienet prinsessat

(sävel: kuningaskobra)

On pieniä prinsessoit,
Helvetin nättei prinsessoit.
Kun ne pannaan samaan pöytään
Alkavat ne heti laulaa.
On pieniä prinsessoit.

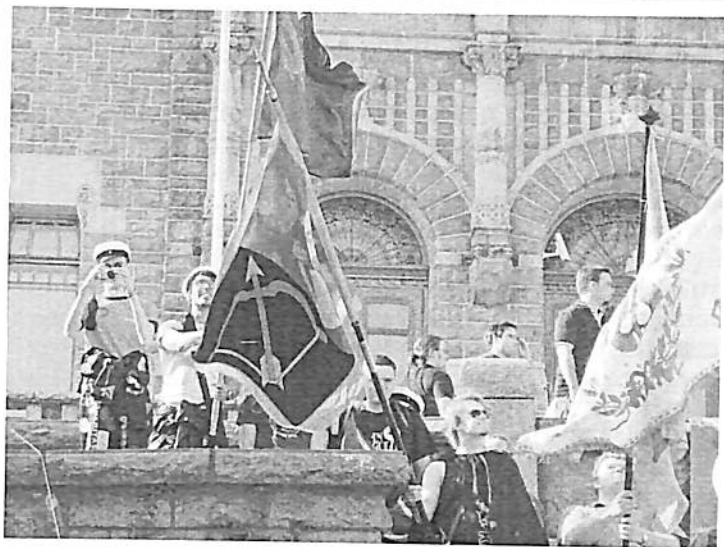
Loppuillasta, kun pöydät oli putsattu, niillä tanssittiin. Allekirjoittanut ainakin putosi kerran SKO:n toimiston portaat ja kerran pöydältä. Mutta hauskaa oli.

Vappu kuvina

Kommentit: Anna Stenman

Osakunnan lippu liehuu komiasti. (Komioita ovat myös kantajat.)

Vappu on vakavaa puuhaa, hymyillä ei saa. Mutta kuka nyt voisikaan, kun on Hello Kitty -ilmapallo rinnuksissa?

Afro päässä on myös syytä ainakin *yrittää* näyttää vakavalta.

Mutta sitten kun joku outo tyyppi tulee kaulailemaan Miraa niin pitää ehdottomasti hymyillä!

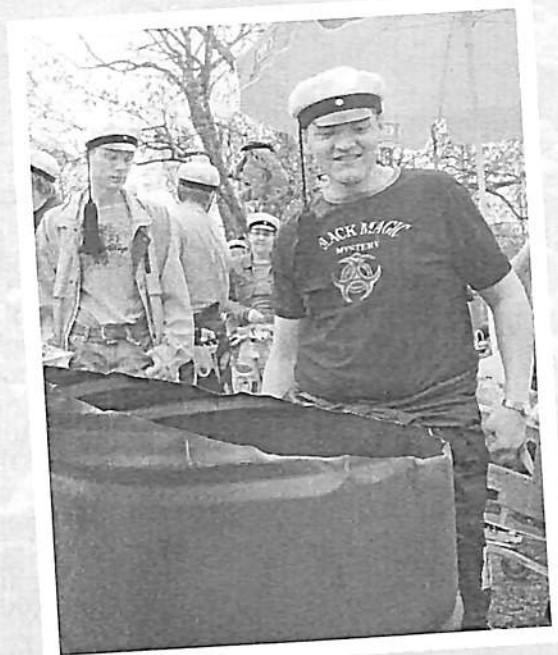
Grillaaminen se vasta vakavaa puuhaa onkin.

Mitä? Hymyileekö Ihaa?!

Samilla ja tytöillä on paljon juoruttavaa.

No niin! Tulihan se hymy sieltä!

Miestenkerho suosittelee

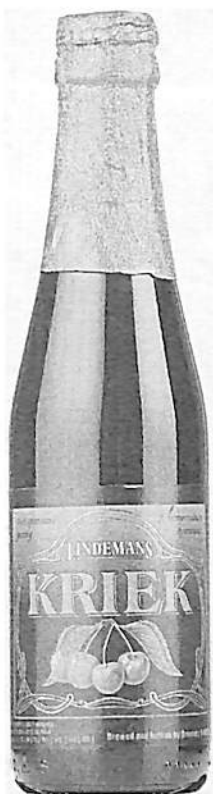
Aki Halonen

Valokuvat: Alko

Puolivuosittaisissa olutsuosituksissa nähdään tällä kertaa yksi Britannian ehdottomista huippuoluista sekä hedelmämehu, jota ei Miestenkerho ole koskaan ehtinyt virallisesti maistella.

Fuller's London Porter

Lontoon viimeisen itsenäisen panimon, Fuller, Smith & Turnerin, lippulaiva, mustanpuhuva London Porter maisteltiin Anglican kanssa järjestetyssä englantilaisen oluen illassa. Olut on vahvan paahteinen olematta kuitenkaan liian kuiva, aromin ollessa hienoisen kahvinen. Yllättävän vähäalkoholinen niinkin voimakkaaksi ja tukevaksi keitokseksi, vastaavaa monimuotoisuutta on tottunut löytämään huomattavasti humalluttavammista oluista. Ehdottoman suositeltava hankinta; parhaita Alkosta saatavia tuotteita, ja koko maailmankin tarjonnan huomioon ottaen maittavimpia porttereita.

Lindemans Kriek

Ensimmäinen Miestenkerhon suositus, jota ei ole kerhossa virallisesti maisteltu. Kesäiset kokoontumiset Mallaskukossa kuitenkin osoittivat, että tämä monien vanha tuttu ansaitsee suosituksen siinä missä Fuller'sin portterikin. Korostetun kirsikkainen lambic on tummanpunainen ja erittäin makea. Eihän tällä makunsa (tai oikeastaan minkään) puolesta ole juuri tekemistä ns. perinteisen oluen kanssa, mutta eritoten kesäisenä virkistäjänä Lindemans Kriek on aivan ehdoton. Suositellaan maistettavaksi myös hanaversiona, saatavilla hyvissä olutravintoloissa.

Viinikerhon kuulumisia

Muistiinpanoista koonnut Niklas Wahlberg, Anna Stenman

Viinikerho ChTR on ehtinyt maistella vuoden aikana aikamoisen määrän erilaisia punaviinejä ja arvosteluja on kertynyt. Tässä taas pari esimerkkiä mukavan ikääntyneistä viineistä. Ensimmäinen on todennäköisesti jopa ohittanut huippunsa, sillä se alkoi illan mittaan haalistua.

Camplazens le Chateau 1998

La Clape, Languedoc, Ranska, noin 18 €

Väri: keskipunainen, jossa hyvin vahva ruskea vivahde

Bouquet: hyvin hedelmäinen (herukkaa), runsas, miellyttävä, lantaa

Maku: tammea, mustaherukkaa, tanniinit integroituneet, tulinen, eukalyptusta

Jälkimaku: pitkä, marjainen

Pisteet: 8

Domaine la Monardière Reserve des 2 Monardes 2000

Vaqueyras, Etelä-Rhone, Ranska, 14,50 € netin kautta

Väri: keskipunainen, jossa granaatti vivahde

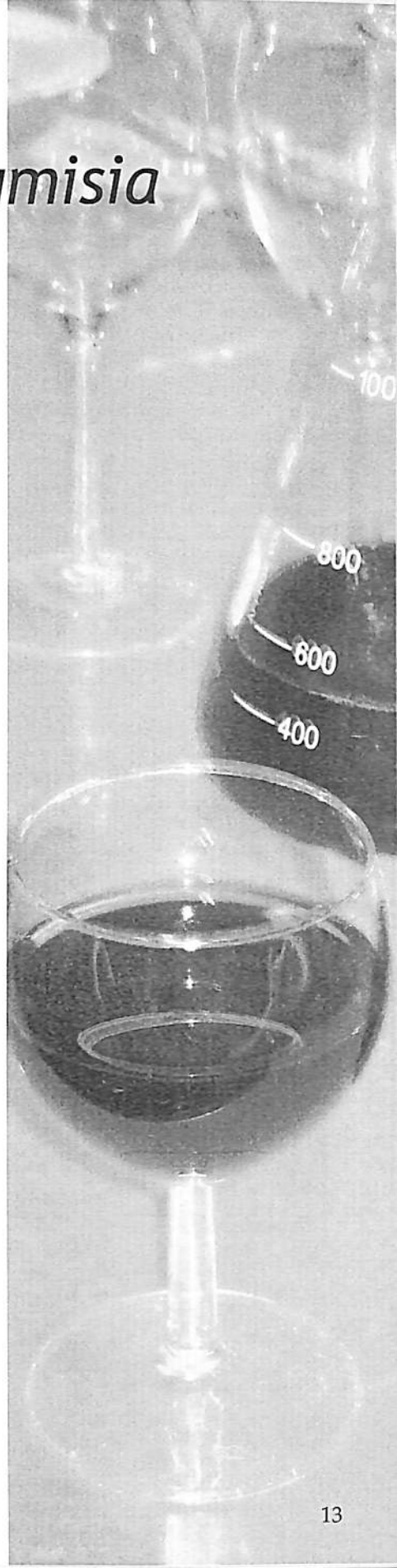
Bouquet: aluksi hieman omenainen, sitten savinen, "keltainen kumiankka", sulkeutunut tässä vaiheessa

Maku: kitkerää hedelmää, tanniineja mukavasti, yrttinen, mehevä ja miellyttävä

Jälkimaku: jokseenkin lyhyt

Pisteet: 8

Viinikerho ChTR kokoontuu osakunnalla joka keskiviikko kello 19.15. Kokoontumisiiimme ovat tervetulleita kaikki viinien ystävät.

Taipalsaari Saimaan sylissä

Taipalsaari sijaitsee keskellä Saimaata Lappeenrannan naapurissa. Kyseessä on nuorekas kasvukunta, joka mielletään myös halutuksi asuinkunnaksi. Itse olen käyttänyt nimitystä Etelä-Karjalan Westend, viitaten erityisesti lapsiperheille sopivaan laadukkaaseen asuinympäristöön kauniine vesistömaisemineen.

Kunta on ennen kaikkea palveluorganisaatio, joka järjestää asukkailleen tärkeimmät peruspalvelut. Toiminta-ajatukseemme olemme kirjanneet palvelujen tuottamisesta seuraavasti: "Kunnan järjestämät ja asiantuntijoiden tuottamat laadukkaat ydinpalvelut tukevat kuntalaisten arkea, hyvinvointia ja turvallisuutta". Tämän lisäksi pidämme tärkeänä, että palvelut ovat joustavasti saavutettavissa erilaisissa elämäntilanteissa. Parin vuoden välein tehtyjen kyselyjen mukaan näissä asioissa on myös onnistuttu.

Kasvua ja yhteistyötä

Tämän vuosikymmenen aikana kunnan väkiluku on kasvanut tasaisesti noin 30 henkilön vuosivauhtia, ja nyt olemme lähestymässä 5000 kuntalaisen rajaa. Kuten jo tuli mainittua, kunnalle on tyypillistä nuori ikärakenne ja perhe-

voittoisuus. Tämän vuoksi olemmekin jo vuosia kiinnittäneet erityistä huomiota lapsiperheiden palveluiden laatuun ja määrään. Näistä käytännön esimerkkeinä uudet koulut ja päivähoitopaikat. Parhailtaan olemme toteuttamassa uutta pääkirjastoa ja liikuntahallia.

Hyvän vetovoiman ansiosta ja myös kunnan omien suunnitelmien mukaan väkiluku lisääntyy jatkossakin nykyisellä trendillä, ikärakenne on terve eikä rakenteellisia ongelmia ole näköpiirissä.

Nuori ikärakenne ja perhevoittoisuus näkyvät myös palvelujen kysyissä mm. koulu- ja päivähoitopalvelujen lisääntymisenä. Parhailtaan tehdään töitä vapaa-ajan ja kulttuurin palvelujen kehittämiseksi.

Työpaikkaomavaraisuutemme on noin 45 % ja yritys rakenne on pienyritysvaltainen. Vahvimpia aloja ovat matkailu, pienimuotoinen puunjalostus, kuljetus ja rakentaminen. Reilu puolet Taipalsaarelaisista käy töissä Lappeenrannan talousalueella. Taipalsaari ja Lappeenranta muodostavatkin hyvin toisiaan täydentävän palvelualueen. Kuntien välinen yhteistyö on jo perinteikästä ja sujuvaa; mietimme myös jatkuvasti uusia yhteistyömuotoja ja kehitämme yhdessä parempia palveluita asukkaidemme hyödyksi.

Yhtenä ajankohtaisena suurena kehittämishankkeena on maakunnallinen sosiaali- ja terveystieteiden erikoissairaanhoidon, perusterveydenhoito ja sosiaalipalvelut samaan organisaatioon. Päämäärinä ovat joustavat ja saumattomat palveluketjut, moniammatillinen yhteistyö sekä palvelujen monipuolistuminen ja parantuminen myös lähiasiantuntijateisteissä. Ratkaisu on ainutlaatuinen Suomessa ja sen kautta

Valokuvat: Taipalsaaren kunta

tarjotaan tulevaisuudessa erittäin kiinnostavia työtilaisuuksia kyseisiltä aloilta valmistuville nuorille ammattilaisille. Kehotankin seuraamaan aktiivisesti Etelä-Karjalan sosiaali- ja terveystieteiden (Sotepiirin) työpaikka-ilmoituksia ja hakeutumaan täysin uuteen organisaatioon luomaan omaa uraa.

Vapaalla vaikka vesille

Matkailuesitteemme otsikko kertoo oleellisen: "1008 km rantaviivaa". Saimaa on ollut suosittua matkailualueutta jo 1800-luvun alkupuolelta ja alueen herättämät mielikuvat saaristoisesta saimaannorpan elinalueesta ovat positiivisia ja hyvin tunnettuja. Saimaannorppa voi tällä hetkellä hyvin ja pesintä on laajentunut jo Kyläniemen eteläpuolisille alueille. Tosin kevään 2008 pesintä ei, monista tekijöistä johtuen, ollut paras mahdollinen. Norppakanta on kuitenkin jo sen verran suuri, että havaintoja voivat tehdä nykyisin muutkin kuin asialle omistautuneet tutkijat.

Matkailu keskittyy kesäkauteen ja on luonteeltaan enimmäkseen mökkeilyä ja kalastusta. Kunnan alueella sijaitsee noin 3400 vapaa-ajan asuntoa. Ohjelmaa, elämyksiä ja hyvää ruokaa haluaville suosittelun yhteydenottoa kehittyviin matkailuyrityksiin, joista tarkemmin matkailuesitteestämme ja kotisivuiltamme. Yrittäjiltä kannattaa kysyä myös retki-mahdollisuuksia Saimaan saaristoon ja virkistysaluesäätiön kohteisiin kuten Rastinniemen, Hietasaaren ja Ruuhon-saariin. Kohteista löytyy upeita hiekka-

rantoja, harjumaisemia ja rauhaisia paikkoja kalastukseen sekä luonnon ja lintujen havainnointiin.

Nähtävyyksiä riittää myös kirkonkylässä mm. 1680-luvulla mainittuun Röytyn majatalon sekä hevosajopeli- ja käsi-työkalamuseon muodossa. Kunnan kotisivuilta löydät linkkejä, samoin tapahtumia ja muuta ajankohtaista tietoa.

Tervetuloa käymään tai vaikka asumaan!

Jari Willman
Kunnanjohtaja, Taipalsaaren kunta

Elämää pienessä maalaiskylässä 50-luvulla

Pieni Peltoin kylä sijaitsee Taipalsaaren kunnassa noin 20 kilometriä Lappeenrannasta pohjoiseen. Kylä on varsin harvaanasuttu kuten koko pitäjäkin, eikä koulujakaan näin ollen ole joka kylässä. Meidän kansakoulumme sijaitsi viereisessä Leväsen kylässä, jonne matkaa maantietä pitkin kertyi kolmisen kilometriä.

Tuohon aikaan ei tunnettu koulu-
kuljetuksia tai kunnan kustantamia
koululaislippuja, vaan jokainen teki
koulumatkansa haluamallaan tavalla.
Käytännössä se tarkoitti kesäkelillä
pyöräilyä tuon mainitun kolme kilometriä
edestakaisin ja talvisin hiihtoa jään yli,
jolloin matka lyheni arviolta reilun
kilometrin verran. Silloin ei osattu pelätä
railoja ja avantoja jäässä tai särkeää
lumipyryä. Pyryn sattuessa koulun sijaintia
saattoikin matkan varrella vain arvailla.
Ladun sai myös jokainen puskea hankeen
ihan omin voimin lumisateiden jälkeen.
Olipa kerran myös talviaamu, jolloin
jostain syystä lähdin neljä vuotta
vanhemman sisareni kyydissä
polkupyörällä jäätä pitkin. Lunta ei jäällä
ollut, mutta eipä ollut pyörässä
talvirenkaitakaan ja reissu päättyi
kaatumiseen ja sisaren lievään
aivotärähdykseen.

Kansakoulu aloitettiin yleensä 7-vuotiaana,
mutta se oli mahdollista jo vuotta
aiemminkin. Tällöin tarvittiin ainakin
lääkärintodistus, mitään erityistä
kypsyyskoetta en muista olleen. Koska
osasin lukea 6-vuotiaana ja ilmeisesti aloin
olla liian rauhaton kotona, sain luvan
aloittaa koulunkäynnin. Ainakin muistan
äitini huolestuneen, kun olin kaivanut
kirjahyllystä Ilmari Kiannon Punaisen
viivan luettavakseni aikani kuluksi.

Koulussa olikin sitten aika pitkästyttävää
olla läsnä tunneilla, joilla toisille opetettiin
aakkosia ja tavausta. Sain muistaakseni
jotain ylimääräisiä laskutehtäviä täksi
ajaksi. Tuolloin koulussa käytiin myös
lauantaisin ja viikon kohokohta oli
iltapäivällä, kun opettaja avasi luokan
perällä olleen "kirjaston", joka lähinnä oli
lukollinen kaappi täynnä kotiin lainattavia
kirjoja.

Neljannen luokan jälkeen oli mahdollista
jatkaa vielä neljä vuotta ja siirtyä
mahdollisesti ammattikouluun. Toinen
vaihtoehto oli siirtyä oppikouluun, minkä
minä valitsin neljän vanhemman
sisaruksen esimerkin johdattamana.

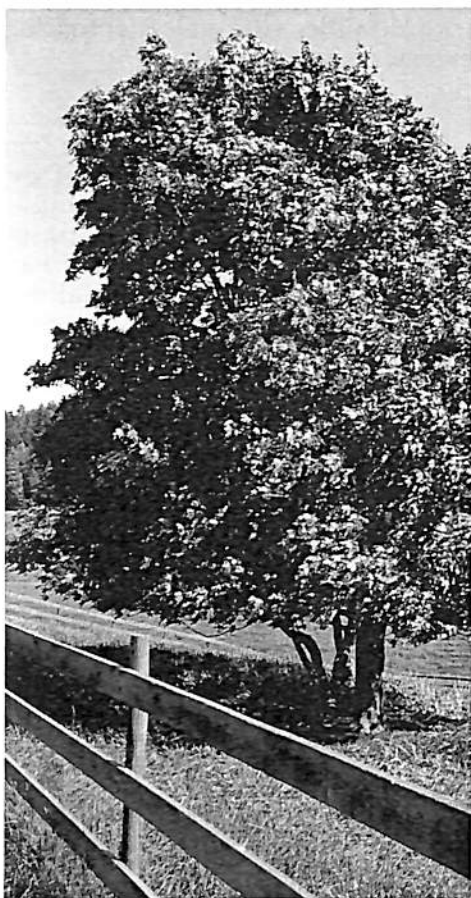
Koulun vaihto merkitsi myös muuttoa
Lappeenrantaan kouluviikkojen ajaksi ja

erityisen tunnepitoista eroa lempivasikastani Kikasta. Asuimme sisareni ja veljeni kanssa vuokralla aluksi vanhan leskirouva Makkosen luona. Myöhemmin isäni yrityksen toimisto muutettiin tiloihin, joissa oli meille koululaisille yöpymismahdollisuus. Viikonlopuksi päästiin sitten kotiin omiin tuttuihin ympyröihin.

Opinahjoni oli Lappeenrannan tyttölyseo eli nykyiseltä nimeltään Kimpisen Yhteislyseo. Pojat tulivat mukaan vasta ollessani lukiassa 9. luokalla, jonka jälkeen kirjoitin ylioppilaaksi enkä ehtinyt heidän seurastaan sen kauempaa nauttia.

Vanhemmat rahoittivat koulunkäyntimme, mutta lahjakkaiden oppilaiden oli mahdollista saada muutaman kympin stipendejä ja varattomien päästä ns. vapaaoppilaiksi. Koin nöyryyttäväksi pyydellä isältä rahaa "juokseviin" menoihini, koska meillä jokainen niistä piti perustella. Erittäin huonona piirtäjänä minulta taisi kulua jokunenkin piirustuslehtiö viikossa, koska niin usein muistan tuota veruketta käyttäneeni. Ehkä

tästä suivaantuneena halusinkin Kauppaopistoon jatkettuani ottaa opintolainaa. Koska olin alaikäinen (ikäraja oli tuolloin 21 v.), jouduin pyytämään isäni mukaan pankkiin allekirjoittamaan lainapapereitani.

Vuosi Kauppaopistossa ja sen jälkeen kolme ja puoli vuotta Helsingin Kauppaopistokoulussa opettivatkin sitten taiteilua rahankäytön ja opintolainan riittävyys välillä. Yhtälö oli välillä mahdoton ja vaati erinäisiä mapitus-/konekirjoitustöitä iltaisin lainan lisukkeeksi. Taisipa sisarkin joutua välillä lainanantajaksi, mutta tässäkin tapauksessa suomalainen maksoi velkansa.

muisteli Karjalan neito vuosimallia '51

Rikkaruoho vai luomuvihannes?

Aija Vesterinen

Ruuan jatkuva kallistuminen kannustaa kuluttajia pohtimaan vaihtoehtoja. Monet syövät mielellään luomuelintarvikkeita, mutta niiden hinta rajoittaa arjen valintoja liian usein. Luomuruuasta voi kuitenkin nauttia jatkaen vanhaa kansanperinnettä sen sijaan, että vastaanottaa kaupallisen kuluttajan tittelin.

Nokkonen lienee villivihanneksista tutuin, mutta moni muukin joutomaiden rikkaruoho on tosiasiassa arvokas luomuaarre. Villit kasvit ovat myös viljeltyjä sukulaisiaan huomattavasti vitamiini- ja ravinnerikkaampia. Pian alkava talvikausi on mitä sopivin aika linnoittautua nojatuoliin herättelemään metsästäjä-keräilijän vaistoja ja hankkimaan tietoa uutta harrastusta varten.

Luonto tarjoaa niin juureksia, salaatti-aineita kuin yrttimausteitakin. Ruokien koristeeksi voi asetella syötäviä kukintoja metsäkurjenpolvesta, rantamintusta tai valkopeipistä. Erityisen palkitsevaa

luonnonkasvien hyödyntäminen on teen suurkuluttajille, sillä vaihtoehtoja teen aineksiksi on kymmenittäin.

Villivihannesten keruu ravinnoksi on jännittävä tapa liikkua luonnossa ja oppia tuntemaan kasveja. Perusohjeet ovat yksinkertaiset: Kerää vain hyväkuntoisia kasveja, jotka varmuudella tunnistat syömäkelpoisiksi ja vältä keräämästä peltojen, autoteiden ja teollisuuslaitosten lähetyviltä. Edellä mainituissa rajoissa myös kotipihan istutukset voi korvata luonnon omilla hyötykasveilla, jotka kukoistavat ilman turhaa kitkemistä.

Vihannekset voi joko käyttää tuoreeltaan tai säilöä kuivattamalla tai pakastamalla. Ennen keräämisen aloittamista on kuitenkin syytä tutustua jokamiehen-oikeuksiin ja niiden rajoituksiin lähdekirjallisuuden avulla. Esimerkiksi kuusenkerkkien (kuusen uusien vuosikasvustojen) tai koivunsilmujen keruu toisen maalla ei ole sallittua. Villivihannesten hyötykäyttö ei myöskään saa rasittaa luontoa kohtuuttomasti.

Salaattiin
maitohorsma
poimulehti
voikukka
valkopeippi

Juuresten tapaan
maitohorsman juuret
nokkosen juuret
järvikaislan juurakot ja
juuriversot
peltopähkämö
seittitakiaisen juuret

Mausteiksi
voikukanjuuret
kangasajuruoho
kallioimarteen juuret
pujon lehdet

Syötäviä kukkia
rantaminttu
puna-, metsä- ja valkoapila
keto- ja pelto-orkkari
ahomansikka
ruiskaunokki
vaahtera
metsä- ja verikurjenpolvi
kanerva

Suositteluvia tietolähteitä

Veijo Vanamo ja Jaakko Kolmonen: Yllätyksiä kasveista. Pata-Kolmonen KY 1982

Heli Plattonen: Luonnonkasvit hyötykäyttöön. Gummerus 2006

Toivo Rautavaara ja Pekka Knuutila: Mihin marjamme kelpaavat WSOY 1981

Toivo Rautavaara: Mihin kasvimme kelpaavat. WSOY 1976

Sigri Sahlin: Kuivatua ja syö hyvin. Kustannus-Mäkelä 1992

Nähtyä   kuultua
Haistettua
Maistettua

KASVISSYÖJÄALIEN VS. SIVARIPREDATOR VS. AKAATTIKOTILO
(INDY-LEFFA-IDEA)

ERÄSKIN KOKENUT OSAKUNTALAINEN EI OLLUT IHAN VARMA,
JOHTUIVATKO AAMUN VAMMAT TORVIKOPILLA TAPPELEMISESTA
VAI PORTAISSA KAATUMISESTA.

"ONPAS KÄSI KIPEÄ, KUN TIPAHDIN YLIOPIILASTEATTERIN LAVAN
VÄLIIN KÄÄNTÖPIIRIN JATKOILLA. PAININ KYLLÄ MYÖHEMMIN MYÖS
SIINÄ PIHALLA N. N:NÄN KANSSA FRAKKI PÄÄLLÄ", TOTESI TOINEN
OSAKUNTALAINEN TÄHÄN.

"OLET KUITENKIN LATENTISTI HOMO JA SE VITUS HÄIRITSEE
SUA."

IN

- Guitar Hero edelleen
- kyykkä – yhä

OUT

- osakuntanauhan puute
- rikkinäiset keuhkot
- beaanittomuus
- hallintourpoilut
- TYÖT